

सोमेश्वर साखर कारखान्याकडून काटामारी

जयचंद्रगुप्त (प्रतिनिधि) : बाराती थेली लोमेश्वर सहकारी साखर कारखाने उत्ताप्य बजनाट भोट्या प्रमाणांक काटामारी केली असून याता जबाबदार असांख्या काळांखांख्या आक्षयकार तसेच संचालक वर लिही गुणा गवलास, अन्यथा अमुकानां घेणारो घाट असा इशारा खासदार गांव शेंडी यांनी जिंदग्युमार सिंधिं यांना निवेदावारे दिला आहे.

प्रति,

Book-Post

RNI No. - MAH/MAR/2005/16213

Bld. No. I 2/17/RNP/KI P/234/12-14



संपादक : स्वासदार राजू शेषी

कृषीप्रशान्त
देशात
शेतीची
दूरवस्था
पान ६ वर »

१०४५

कांदा उत्पादकांसाठी रिंगणात !



सदाचारा : वरधिमानी शेतकी संघटनेकर्ते येथील कुकी उत्तम बाजार समितीच्या आवारात आयोजित कांडा परिशेदेत मार्गदर्शन करताना खासदार राजू शेंडी. शेंडारी सदाभाऊ खोत, संघटनेचे उत्तर महाराष्ट्रप्रमुख दीपक पगार, विकांत तुपकर, बाजार समितीचे सभापती संजय वाघ, नाणाजी डळवी, जांगदीस इनामदार आदी. बातीनी पान ६ वर ▶

बातमी पान ६ वर ►



गणेश बक्करा नादणा

ताजे व स्वादिष्ठ पदार्थाची रुचकर मालिका...
फरसाणा (नमकीन) • स्विट्स • वेफर्स • बेकरी प्रॉडक्ट्स

* वर्ष ६ * अंक ८ * १५ मार्च २०१२ * पाने २०



स्वाभिमानी विचार

संपादक : खासदार राजू शेटी

• कार्यकारी संपादक •
डॉ. महावीर अकोले

• सह संपादक •
डॉ. श्रीवर्धन पाटील, जगदीश इनामदार

• निवारी संपादक : सदाभाऊ खोत

• मानद सहाय्यार : मा. श्री. अण्णा हजारे, गळेगांवसिंही, न्या. पी. बी. सावंत पुणे, न्या. बी. जी. कोळसे पाटील पुणे, प्रा. शरद पाटील सागली, कुमार सहस्रनाथ पुणे, माजी आमदार, वामनराव चटपत्र चंद्रपूर. • व्यवस्थापक : मुमण शेटी • कार्यकारी : भ्रत नासावचा नाईक, पंतराम नासावचा, वर्किंग, ता. विरोड, क्रम : (०२३२२) २२४५२३

SWABHIMANI VICHAR (Fortnightly) वर्षातील प्रतिक्रिया वार्षिक संघर्ष विचार हे या लेखक "खासदार राजू शेटी" देखाया आणा होता याची लाभिकी संतान नावाची लाभिकी, १ वी नवी, तथाही केंद्र, परिसर एटोलारीक, व्यापारपृष्ठ-४१६, ४०९, ता. विरोड, डि. सोलापूर, (वर्किंग तार्य) देशी प्रतिक्रिया वार्षिक संघर्ष, नासावची नासावच संघर्षी लाभिकी, १ वी नवी, रावार्य तेह, व्यापारपृष्ठ-४१६, ४०९, ता. विरोड, डि. सोलापूर (वर्किंग तार्य), तुळसी, (०२३२२) २२४१२०, मुमण शेटी, कुलपती, वर्किंग, नासा. (०२३२२) २२४५२४ वा. नाईकी. कायदावृत्त नावाची लाभिकी * याची लाभू वार्षिक संघर्ष विचाराची नवी संतान एक लूट देवाऱ्यात आलेली आहे. Declaration No. Desk No. VII Home N.P.S.R./58/2005 RNI No. MAH/MAR/2005/16213 या क्रमांकात लेखाची सांख्य गलत संकलनात झारो नाही.

Email : rajushetti@gmail.com

वार्षिक वर्गाणी रु. १००/-



शेतकऱ्यांचे लुटारू

बेदाणा उत्पादक शेतकऱ्यांनी काही दिवसापूर्वी व्यापार्यांना घो-धो भुतले नि आपला सगळा राग या शेतकऱ्यांनी व्यक्त केला. उत्पादक शेतकऱ्यांची जर्बी लूट व्यायाची तशी बेदाणा उत्पादक शेतकऱ्यांची होक लागलेली आहे. केवळ ३० रुपये प्रतिकिलो दराने बेदाणे विकत घेऊ लागल्याने शेतकरी हवालदील झालेला आहे. लुटारू व्यापार्यांची भली घोटी साखळी कार्यरत आहे. सध्या बाजारात २४० रुपये किलो दराने बेदाणे विकले जात आहेत. मग १०० रुपयेच्या वर दर का दिला जात नाही. असा संतान सवाल उत्पादक शेतकरी वर्गातून होत आहे. असे शेतकरी आणि ग्राहक या दोघांचीही लूट घोटया प्रमाणात होत आहे. असे असताना शासन भारत याचामध्ये कोणीवी दखल घेतली जात नाही. गृहमंत्री आर. आर. पाटील हे मात्र यावर मूळ गिळून गप्प आहेत. या शेतकऱ्यांच्या जीवावरच आर. आर. निवडून आलेले आहेत. बेदाणा उत्पादक शेतकरी रस्त्यावर उत्तरला असताना, आर. आर. पाटीलांनी या आंदोलनाकडे जाणीवपूर्वक दुलक्ष केले आहे. फक्त खासदार राजू शेटी हे एकमेव नेते बेदाणा उत्पादक शेतकऱ्यांच्या मदतीला धायून गेले. पाच हजार शेतकऱ्यांच्या उपस्थितीत बेडगमध्ये खासदार राजू शेटीनी बेदाणा परिषद घेतली.

शेतकऱ्यांची लूट होत असताना फोरमदे नेतेही शांत आहेत. व्यापार्यांनी अक्षरशः लूट घालवली आहे. बरं असी बेदाणा उत्पादक शेतकरी आता जागा होक लागलेला आहे, त्यांच्यामध्ये सुरु झालेली जागृती निश्चित च सुखावह आहे. दुष्काळी टापूत शेतकऱ्यांची सुरु असलेली लूट कुठेतरी थांबली पाहिजे. त्यासाठी भोठे आंदोलन उभे राहण्याची नितांत आवश्यकता आहे. खासदार राजू शेटी या बेदाणा उत्पादकांच्याच हिताचे आहे. अन्यथा चालू असलेली लूट अखंडपणे सुरु राहणार आहे.

१५ मार्च २०१२ १ संपादकीय

कृषीप्रधान देशात शेतीची दूरवरस्था

विशेष लेख

खा. राजू शेट्टी



भारत हा कृषीप्रधान देश गणला जातो. आजही देशातील जवळपास ६२ टक्के जनता शेतीवर अवलंबून आहे. असे असले तरी अंदाजपत्रकात या क्षेत्रासाठी केलेली तरतुद अत्यंत अपुरी असते. किंवडून या क्षेत्राच्या विकासाचा गांभीर्याने विचारच केला जात नाही. शेतम लालच्या आयात-नियोजीबाबतही कुचकामी धोरणे राबवली जात आहेत. त्यामुळे शेती वरचेवर आतबट्ट्याची ठरु लागली आहे. हे चित्र कधी बदलणार हा खरा प्रश्न आहे.

स्वा

तंत्रज्ञानानंतर देशाची अनेक क्षेत्रात प्रगती झाली असली तरी शेतकऱ्यांच्या आर्थिक जीवनमानात सुधारणा घडवून आणण्यासाठी अजूनही मोठा पत्ता गाठायचा आहे. मुळात सुलवातीपासून शेती व्यवस्थेत पायाभूत सुविध्यांची वानवा राहिली आहे. विशेष म्हणजे अगदी आतपर्यंतही याकडे म्हणावे तितके लक्ष दिले गेलेले नाही. भारतीय शेतकऱ्यांनी जागतिक बाजारपेठेत जाऊन स्पर्धा करावी अशी अपेक्षा राज्यकर्ते व्यक्त करतात. पण आपला शेतकरी स्वतःच्या शेतापर्यंतही घड पोहोचू शकत नाही अशी परिस्थिती आहे. याचे कारण गावातील पाणींद रस्ते अजूनही नीट नाहीत. या रस्त्यांची प्रचंड दूरवरस्था कायम आहे. अशा रस्त्याने शेतमालाची बाहतूक होऊ शकत नाही. सिंचनाची अवस्थाही तशीच आहे. किंतुही प्रयत्न केले तरी ३०-३२ टक्के क्षेत्राच्या वर सिंचनाच्या सुविधा पोहोचू शकलेल्या नाहीत. त्यातच पाऊस वरचेवर बेभरवशाचा होऊ लागला आहे. या शिळाय बि-बियाप्प्यांची टंचाई, मुबलक आणि बेळेवर न होणारा पतपुरुषठा, आधुनिक तंत्रज्ञानाचा अभाव तसेच मध्यस्थ, दलालांकडून होणारे शोषण, अमुर दिमा संरक्षण अशा अनेक समस्या शेती क्षेत्रासमोर उभ्या आहेत. यावर उपाययोजना करण्याएवजी शेतकऱ्यांच्या जमिनी कशा लाटता येतील याकडे राज्यकल्यांचा कल आहे. पुंजीपतींना शेतीत गुंतवणूक करण्यात रस नाही.

पान ४ वर ►



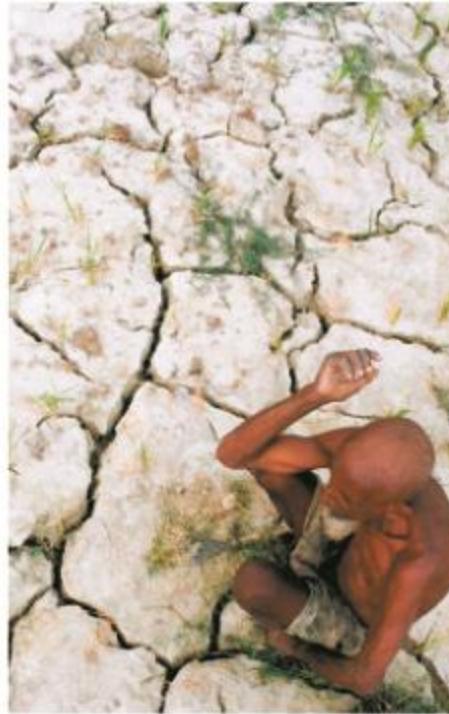
कृषीप्रधान देशात शेतीची दूरवरथा

► पान ३ वरुन

पण शेतकऱ्याची शेती ओरबाबून घेण्यात रस आहे. त्यासाठी राज्यकर्त्यांना खूप करण्याची त्यांची तयारी असते. देशात शेतकऱ्याच्या कर्जमाफिसंदर्भात मोठा बोलबाळा झाला. या निर्णयाबद्दल अनेकांनी रवतळी पाठ थोपटली. पण त्याच वर्षाच्या म्हणजे २००८ च्या अर्धसंकल्पात ७८ हजार कोटी रुपयांच्या कर्जमाफियर चर्चा झाली त्याच्या एक टक्कासुध्या चर्चा औद्योगिक क्षेत्र विकासाच्या तीन लाख कोटी रुपयांच्या करसंवलतीबद्दल झाली नाही. ना हा विषय राजकारणांनी चर्चेत आणला ना प्रसिद्धी माध्यमांनी.

या देशातील ६२ टक्के लोक शेतीयर अवलंबून आहेत. परंतु ते रवतळा पायावर उमे राहणे सोडाव पण गळ्याला फास लावण्यासाठी झाडाच्या शेतात फिरत आहेत. तरीही आपला देश भविष्यात आर्थिक महासशा होणार असल्याचे मायाची रवान या देशातील जनतेला दाखवले जात आहे. सतत तोट्यात जात असलेल्या शेती उद्योगामुळे विकासदर सातत्याने कमी होत आहे. ६२ टक्के लोक अवलंबून असलेल्यांच्या आर्थिक वृद्धीचा दर तीन, साडे तीन टक्के राहत असेल तर उरलेल्या ३८ टक्क्यात कोणाची आर्थिक प्रगती होत आहे असा प्रश्न पडतो. कृषी कोत्राचा विकास दर घटत चालला असताना तुसव्या बाजुला या देशातील विड्यान अळसुरक्षेच्या प्रश्नावर तावातावाने चर्चा करताना दिसतात. गोराशिंदांना आशंकान्य रवत्तात विजाले पाहिजे ही गोष खरी. पण हे गोराशिंद नेमके कोण याचा प्रथम शोध घेतला पाहिजे. या देशात आजवर अनेक निवासिताना आश्रय देण्यात आला. या निवासितांच्या प्रश्नावर मोठोमोठ्या चर्चाही झाल्या. मग हे निवासित पाकमधून आलेले असोत, काढिसी पंडीत असोत, तिवेटी असोत या बोंगका देशी, त्यांच्या प्रश्नावर मानवतेच्या दृष्टीकोनातून चर्चा करण्यात आली. पण गेल्या काही थर्फत या देशातील ग्रामीण भागातील शेतकरी, शेतमजुरांचा मोठा लोंडा शहराकडे निघाला आहे. याचे कारण तो शेतीतून निवासित होत आहे.

शेतकऱ्यावर अशा तहेने निवासित होण्याची येळ याची हेच दुर्दिव म्हणायला हवे. पण अशी वेळ येण्याचे कारण म्हणजे



शेतमालाच्या विक्रीतून त्याचा खर्चही निवत नाही. मा नफा मिळणे तर दूरच अशी परिस्थिती आहे. अशा परिस्थितीत शेती परवडत नाही म्हणून त्यातून बाहेर पडणारे हे निवासित हेच सरे गरीब आहेत. पण हे गरीब मुळात आले कोतुन आणि त्यांच्यावर ही वेळ का आली याचा फार खोलात जाऊन विचार केला जात नाही. या देशातील राज्यकर्त्यांचे थोरण वयनुवर्षे शेतकऱ्यांचे शोषण व्हावे अशाच प्रकारचे राहिले आहे. त्यामुळे पोटाची आग शमवप्यासाठी कामाच्या शोधात बाहेर पडणारे हे लोंडे नागरी वस्तीसमोर प्रश्नविनंद बनून राहिले आहेत. त्यातून कायदा-सुव्यवस्थेचा प्रश्नाही निर्माण

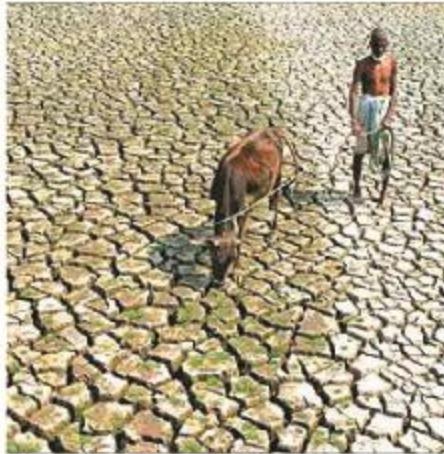
पान ५ वर ▶

कृषीप्रधान देशात शेतीची दूरवर्था

► पान ४ वरुन

होत आहे, अशा परिस्थितीत हे लोंदे धोपवण्याबाबत काही धोरण राववण्यात राज्यकर्त्यांना रस नाही.

या पाश्वर्भूतीवर गेल्या आठवड्यात नामवरंत अर्थतज्ज्ञ अशोक गुलाटी मुंबई भेटीवर आले होते. विशेष म्हणजे ते कृषीमूल्य आयोगाचे अध्यक्षही आहेत, कृषी क्षेत्रासंदर्भात चर्चा करताना ते नकळत एक जलजलीत सत्य बोकून घेले, ते म्हणाले की, “शेतकऱ्यांना उत्पादनखवाचिर आधारित भाव देणे आशक्य आहे.” एका अर्थतज्ज्ञाने अशी कबुली देणे ही खंचा अर्थने या व्यवरथेच्या माध्यमातून शेतकऱ्याच होणारे शोषण निर्जपणे मान्य करणेच आहे. आतापर्यंत आमच्यासारखे घडवळे लोक शेती तोट्याची आहे असे म्हणत, आता मात्र कृषी मूल्य आयोगाचे अध्यक्ष तसे म्हणू लागले आहेत. खरे तर यामुळेच शेतकऱ्याच्या आवृत्त्या थांबायला तयार नाहीत. देशाचे एकूण अंदाजपत्रक नऊ लाख कोटी रुपयांच्या आसपास असते, पण ६२ टक्के जनता अवलंबून असलेल्या कृषी क्षेत्रासाठी अवघ्या १७ हजार ५२२ कोटी रुपयांची तरतुद केली जाते, कृषी अनुसंधान संशोधनासाठी घार हजार ७५ कोटी रुपयांची तरतुद होते. पशुपालन आणि दुधध्यवसाय यासाठी अवघ्या १६१६ कोटी रुपयांची तरतुद केली जाते, असे असूनही हे कृषी क्षेत्र सरकाराला निवळ नियतीच्या माध्यमातून ४१ हजार कोटी रुपयांचे परकीय घलन मिळवून देते. त्यात सरकारने अनुजुनही इथेनॅलवद्दल रूपए धोरण राबवलेले नाही. अन्यथा गरजोपेक्षा अतिरिक्त उत्पादित झालेल्या धान्यापासून आणि उसाच्या मळीपासून त यार होणाऱ्या इथेनॅलमधून इंधनासाठी संशक्त पर्याय उपलब्ध होऊ शकला असता. त्यातून मिळाऱ्याचा उत्पन्नातून अन्नधान्याच्या किंमती फार न वाढवतासुधा शेतकऱ्याचे आर्थिक प्रश्न सोडवता आले असते. पण राज्यकर्त्यांना आणि लाल फितीच्या आत बसलेल्या प्रशासनातील दुङ्काचार्यांना यात रस नाही. त्यांना फक्त कच्च्या तेलाच्या आयातीत रस आहे. गेल्या सहा महिन्यात निवळ कच्च्या तेलाच्या आयातीवर दोन लाख २३ हजार ६५० कोटी रुपये खर्च झाले आहेत. यावरुन या मंडळींना कच्च्या तेलाच्या आयातीत का रस आहे हे स्पष्ट



होते. वास्तविक पेट्रोल आणि डिजेलमध्ये फक्त १० टक्के इथेनॅल मिसळण्याचे धोरण राबवले असते तर सध्याच्या दरावेशी डिजेल अडीच रुपयांनी आणि पेट्रोल पाच रुपयांनी स्वस्त मिळाले असते. शिवाय यातून शेतकऱ्यांनाही चार पैसे मिळणे शक्य झाले असते. कायप्रसाबाबतही तसेच आहे. साखर, दूध पायडर आणि कांद्याच्या नियतीबाबत हेच दिसून येते. मात्र, आयात-नियात धोरण ठरवणारे या देशातील ग्राहक आणि उत्पादक यांच्यासाठी धोरणे राबवत नाही तर व्यापारी आणि दलाल यांना प्रचंड नका कसा होईल याचा विचार करूनही धोरणे आखली जातात की काय असा संशय सामान्यांच्या मनात येत आहे. अशा परिस्थितीत भविष्यात शेतीचा विकासदर वाढवायचा असेल तर बाजारपेठ, उत्पादन, तंत्रज्ञान, नवनवीन संशोधन या सांवांचा दीर्घकालीन विचार करून आयात-नियात संदर्भातील धोरण राबवले जाणे गरजेचे आहे. यामुळे शेतकऱ्यांना तर दिलासा मिळेलच शिवाय ग्राहकांवरही मोठा आर्थिक भार पडणार नाही.

कांदाप्रैरनी स्वाभिमानी आक्रमक होणार

► पान १ वरुन

कांदायचे नि दर मात्र द्यांनी ठरवायचे. हे पघदत आता बंद झाली पाहिजे. शेतकऱ्यांच्या वाट्याला आता जाल तर त्यांना जन्माची अद्दल घडवू. असा इशारा यावेळी त्यांनी दिला. यावेळी दिपक पगार, संघटनेचे उत्तर महाराष्ट्रप्रमुख दीपक पगार यांनी प्रास्ताविक केले. युवा आघाडी प्रदेशाध्यक्ष रविकांत तुपकर, अभिमन पगार, प्रदेश चिटणीस डॉ. शरद चव्हाण, कठू थोऱ्योगे, संजय वाघ शिरसमानीकर, मिळा ठाकरे आर्द्धांची भाषणे झाली. परिषदेस बाजार समितीचे संचालक नानाजी डळवी, भिकाजी सोनवणे, प्रकाश निकम, सुधाकर पाटील, जगदीश इनामदार, संतोष पगार, मविप्र संस्थेचे संचालक भरत कापडणीस, कठू थोऱ्योगे, डॉगर पगार, सुधाकर पाटील, सहकार आघाडीचे जिल्हाध्यक्ष कुबेर जाधव, भास्कर सोनवणे, मनसेचे देवेंद्र जाधव, डॉ. संभाजी अहिरे, वसाकांचे संचालक शीताराम जाधव, अमृता द्विरारी, पुला जाधव, श्याम गायकवाड, चंद्रकांत सुर्यविजी, कैलास बोरसे, अतुल अहिरे, संदीप पाटील, पप्पू थोऱ्योगे, संतोष पगार, शेखर पाटील, धनेजय थोऱ्योगे, युवराज पगार, शांताराम पगार आर्द्धासह हजारो कांदा उत्पादक शेतकरी उपस्थित होते. डॉ. शरद चव्हाण यांनी सूक्ष्मसंचालन केले. अभिमन पगार यांनी आभार मानले. दरम्यान, कांदा परिषदेनंतर सहकार आघाडीचे जिल्हाध्यक्ष कुबेर जाधव यांच्या निवासस्थानी खासदार शेंदी यांची पत्रकार परिषद झाली.

कांदा परिषदेतील ठराव

- » कांदाला राज्य शासनाने ८५७ रुपये हमीभाव जाहीर केला असताना यांपेक्षा कमी भावात व्यापार्यांना कांदा खरेदी करण्यास परवानगी देण्यात येऊ नये.
- » कांदा लागवडीची खरी नाहिती उपग्रहानुसार संकलित करावी.
- » कांद्यासाठी मागणीच्या प्रमाणात देशांतर्गत रेल्वे याहतूक सेवा उपलब्ध करण्यात यावी.
- » कांद्याची निर्यात करताना निर्यातशुल्काची अट रद्द करावी.

अडवणूक कराल तर चौकात चोपू

बेडग परिषदेत राजू शेंदी यांचा
बेदाणा व्यापार्यांना इशारा

मिरज: बैंकांच्या कर्जवसुलीची भीती दाखवून शेतकऱ्यांची अडवणूक करण्याचा प्रयत्न केला तर व्यापार्यांचे भर चौकात कफडे काढू, असा इशारा खासदार राजू शेंदी यांनी बेडग येथे दिला. श्री. शेंदी यांच्या प्रमुख उपस्थितीत येथे बेदाणा-हळद परिषद झाली. आम्ही उसाची दांडकी घेऊन कारखानदारांच्या मागे लागलो. तुम्ही द्राक्षवरील जहाल औषधांच्या बाटल्या घेऊन टच्यांच्या मागे लागा, असे आवाहन करून पाच दिवसांत या प्रश्नी तोडगा निघाला नाही. तर बेदाणा विक्रीची समांतर व्यवस्था शाब्द्य, असा इशाराची त्यांनी दिला.

परिषदेत शेंदी यांनी सांगली जिल्ह्यातील नेते, व्यापारी आणि बाजार समिती या सर्वांवरच घणाघाती टीका केली.

दुकाळ्यांनांना पाणी दिले म्हणून छाती पु गवून केसाने गळा कापणी-यांच्या भूलक्षणांना बळी पडू नका, असे आवाहन करून

ते म्हणाले, “आजपर्यंत सगळ्यांनीच बेदाणा उत्पादकांना केवळ चांगले पिकवायला शिकवले आणे; पण यापुढे आता शेतकऱ्यांनी विकायला शिकवले पाहिजे. बेदाण्याचा मोठा ग्राहक हा शेतकरीच आहे. त्यामुळे अगतिक होऊन मातीभोलाने बेदाणा विक्री नका असण कोणत्याचा भूलक्षण, धमक्यांनाही बळी पडू नका. चमत्कार दाखविल्याशिवाय नमस्कार मिळत नसतो. सोशिकता केवळाच संपली आहे, त्यामुळे आता कोणी आमच्या नादाला लागू नये, तुसल्या बैठकांची नाटके करून शेतकऱ्याला फ सविता येणार नाही.”

► पान १४ वर

शेतकऱ्यांना खलनायक ठरवले जात आहे

राजू शेष्टी : अफू शेतीप्रकरणी संघटना राहणार पाठीशी

राजापूर : “ग्रामीण भागातील शेतकऱ्यांना अफू ची लागवड आणि कायद्याचे फारसे ज्ञान नसून अफू द्याया लागवडप्रकरणी पोलिसांनी ताब्यात घेतलेल्या शेतकऱ्यांनी कोणताही मैरप्रकार केलेला नाही. ते खलनायक असल्याचे चित्र रंगविले जात आहे”, अशी तीव्र प्रतिक्रिया रवाभिमानी शेतकरी संघटने खालदार राजू शेष्टी यांनी आज येथे व्यक्त केली.

आमदार राजन साळवी यांच्याकडे खालगी भेटीसाठी श्री. शेष्टी आज येथे आले होते, तेव्हा येथील शासकीय विश्वामगुहावर ते पत्रकारांशी बोलत होते. गृहमंत्री आर.आर. पाटील यांच्या सांगली जिल्हातील शिशाळा तालुक्यात अफू ची लागवड झाल्याचे दोन दिक्षांपूर्वी उघड झाले आहे. त्या भागातील काही गावांमध्ये लागवड केलेल्या अफू द्या शेतीवर पोलिसांनी छापा टाकून काहीना ताब्यातही घेतले आहे. या पार्श्वभूमीवर श्री. शेष्टी यांना पत्रकारांनी विचारलेल्या प्रश्नाला ते उत्तर देत होते. दुर्गम भागात राहणाऱ्या या शेतकऱ्यांना अफू द्या लागवडीविषयी फारसे ज्ञान नसल्याचे त्यांनी यावेळी सांगितले.

‘पोलिसांनी ताब्यात घेतलेल्या शेतकऱ्यांनी अफू ची लागवड केलेली नाही, त्यांनी बाजारातून खासखास विकल घेऊन त्याची लागवड केली होती. पोलिसांनी ताब्यात घेतलेल्या शेतकऱ्यांनी फारसा मोठा गुन्हा केलेला नाही, तरीही त्यांना पोलिसांकडून मोठे गुन्हेगार ठरवून बागणुक दिली जात आहे’, असे सांगून त्यांनी याकावत तीव्र नापरंती व्यक्त केली.

शेतकऱ्यांच्या मालाला शेतीचा उत्पादन खर्च भरून निघण्याएवढा भाव मिळत नसल्याने शेतकरी आत्महत्या करत असल्याचा अहवाल टाटा इन्स्टिट्यूटने उम्न्यायालयाला सादर केला होता. या पार्श्वभूमीवर शेतकऱ्यांना देण्यात आलेल्या पुनर्वसन येकेजमध्येही



मोठ्या प्रमाणात घोटाळे झाल्याचा आरोप शेष्टी यांनी केला. मालाला योग्य भाव मिळत नसेल, तर शेतकऱ्यांनी नेमके काय करावे? गळफ तस लावून आत्महत्या कराव्या, नक्षलवादी व्हावे की अफू ची लागवड करावी, याचे उत्तर समाजाने द्यावे असेही घट त्यांनी व्यक्त केले. कायद्याच्या परिभाषेत त्या शेतकऱ्यांनी गुन्हा केला असला, तरी रवाभिमानी शेतकरी संघटना त्या शेतकऱ्यांच्या पाठीभागे ठामपणे उभी असून येळप्रसंगी संपूर्ण महाराष्ट्र पेटविला जाईल. सर्व शेतकरी संघटना त्या शेतकऱ्यांच्या पाठीभागे उभ्या राहतील, असा विश्वासाही त्यांनी यावेळी व्यक्त केला.

पोलिस, महसूलवर गुन्हे दाखल करा

राजू शेष्टी : उगवण क्षमता नष्ट न करता बाजारात आणलीच कशी?

शिराळा : शिराळा तालुक्यातील शेतकऱ्यांनी खसखशीचे पीक अडानातून घेतले आहे. शासनाला गुन्हेच दाखल करावयाचे असलील तर प्रथम महसूल, कृषी व पोलिस खात्यावर गुन्हे दाखल करा; नगद शेतकऱ्यांच्यावर करा. विनाकारण पोलिस शेतकऱ्यांना वेठीस धरणार असेल तर या शेतकऱ्यांच्या पाठीशी राज्यातील शेतकरी उभा राहिल, असा इशारा खासदार राजू शेष्टी यांनी आज शासनाला दिला.

शासकीय प्लॉटमधून बाजारात येणाऱ्या खसखशीची उगवण क्षमता नष्ट न करता ती बाजारात आणलीच कशी, याचे उत्तर आधी शासनाने द्यावे, असे आव्हानही त्यांनी दिले. पाडळी (ता. शिराळा) येथे आयोजित बैठकीत ते बोलत होते, ते म्हणाले, “शेतकऱ्यांनी अडानातून धरणुती वापरासाठी खसखस पिकविली आहेत.

त्यातून अफू तयार होते, हे त्यांना माहिती नाही. कृषीच्या पदव्या घेणाऱ्यांना याचा शोध घेता आला नाही; पीकनोंदणी करणाऱ्या तलाठव्यांच्या नजरेतून पिके सुटली; मग शेतकऱ्यांना का जबाबदार धरता? याकुउपसा, खार्फीचे उत्खनन, पेट्रोल, डिझेल भेसल्साठी हमे घेतले जालात म्हणून त्यांच्यावर कारवाई नाही. ऊस, नका, गहू, बाजरी, भात यांना दर मिळत नाही म्हणून शेतकऱ्यांना खसखशीचा नोह झाला. त्यात त्यांची काय चूक?”

मंत्र्यांना फि रु देणार नाही?

सदाभाऊ खोल म्हणाले, “तालुक्यातील शेतकऱ्यांच्या पाठीशी जिल्हातील मंत्री ठाण उभे राहिले नाहीत तर त्यांना गावात फि रुन देणार

जंगलातील भानगडी पाहा!

वृहमंत्री आर. आर. पाटील यांच्यावर पालकमंत्री पतंगराव कदम टीका करत आहेत; परंतु त्यांनी त्यांच्या जंगलात चाललेल्या भानगडी पाहून मग दुसऱ्यांच्यावर टीका करावी. त्यांना आमचे शेतकरी पोलिसांना हमे देणारे वाटतात का, असा सवाल खासदार शेष्टी यांनी उपस्थित केला.

नाही.” रणधीर नाईक म्हणाले, “तालुक्यातील शेतकऱ्यांनी देशद्रोह केल्याचा भास निर्माण केला जात आहे. खसखशीचे पीक पारंपरिक आहे. पिकावर बंदी असल्याचे कृषी विभागाने सांगितले नसल्याने त्यांच्यावर आधी गुन्हे दाखल करा. बोंडे खरेदी करणाऱ्यांवर कारवाई करावी.” राजू पाटील यांनी स्वागत केली. बाबासाहेब पाटील, अरुण पाटील, राम पाटील यांनी मनोगत व्यवत केले.

हत्तीसाठी ५००; मग पोलिसांसाठी किती?

डॉ. पतंगराव कदम यांच्या हातीने शेतीचे नुकसान केले तर ५०० रुपये नुकसानभरपाई दिली जाते; मग खसखस पीक शोधत असलाना आर. आर. आबांच्या पोलिसांनी शेतकऱ्या केलेल्या नुकसानभरपाईला ते किती देतात, हे पाहूया, असे खासदार शेष्टी यांनी म्हणताच सर्वत्र हशा पिकला.

बेदाणा आंदोलनातही खासदार शेंद्री

राज्य, केंद्र सरकारविरुद्ध लढा

सांगली : दूष, उस या उदाच्या आंदोलनानंतर आता बेदाणा दरासाठी खासदार राजू शेंद्री यांनी आंदोलनात उडी घेतली आहे. रवाभिमानी शेतकरी संघटनेतर्फे बेडा (ता. मिरज) येथे शनिवारी (ता. ३) पहिली बेदाणा परिषद होणार आहे. त्यात बेदाणा दरासाठीचा राज्य व केंद्र सरकारकडे लढा देण्याबाबतचा निर्णय घेण्यात येणार आहे.

व्यापार्यांनी बेदाण्याचे दर पाडल्याने गेली आठ दिवसांपासून सांगली, तासगाव येथील बेदाण्याचे सौदे बंद आहेत. सौदे सुरु करण्यासंदर्भात बाजार समितीने बैठक घेतली, मात्र त्यात तोडगा निघाल नाही. त्यामुळे शेतकऱ्यांनी काल बाजार समितीवर घडक मारत बेदाण्यास मुण्ठेनुसार प्रती किलो दोनशे, दीडशे व शेंभर रुपये असा दर देण्याची मागणी केली. मात्र, बाजार समितीने त्याबाबत हात झटकले आहेत. इतर प्रश्नावर वर्द्धा करण्यासाठी उदा (ता. २९) बैठक घेण्याचे आश्वासन दिले. त्यामुळे शेतकरी परतले, मात्र, उदाच्या बैठकीबाबत व सौदाबाबत बाजार समितीचे पदाधिकारी रात्री उशिरापर्यंत काही सांगू शकत नव्हते.

बेदाणा आंदोलनात स्वाभिमानी शेतकरी संघटनेचे कार्यकर्ते उत्तरले आहेत. आता खासदार शेंद्रीही स्वतः उत्तरार आहे. आंदोलनाची रणनीती तरवण्यासाठी बेदाणा उत्पादकांची

पहिलीच परिषद मिरज तालुक्यातील बेडा येथे शनिवारी होणार आहे. बेदाणा उत्पादकांचे प्रश्न व बेदाण्याचे दर यासंदर्भात राज्य व केंद्र सरकारकडे लढा देण्याबाबतचे घोरण परिषदेत उत्पण्यात येणार आहे. दरम्यान, गेली आठ दिवसांपासून सौदे बंद असल्याने शेतकरी चिंतेत आहेत. किमान उदालरी सौदे सुल होतील, अशी अपेक्षा शेतकऱ्यांची आहे.

जिल्हाधिकाऱ्यांच्या उपस्थितीत बैठक

बेदाणा दराच्या निश्चितीसाठी

जिल्हाधिकाऱ्यांच्या उपस्थितीत गुरुवारी (ता.

१) बैठक झाली मात्र जिल्हाधिकाऱ्यांनी गुरुवारची वेळ दिली आहे. दुपारी चार वाजता झालेल्या या बैठकीला बाजार समितीचे संचालक, शेतकरी संघटनेचे पदाधिकारी, बेदाणा उत्पादक शेतकरी उपस्थित होते, तशी माहिती शेतकरी संघटनेचे अध्यक्ष महादेव कोरे यांनी दिली.

सौदे सुरु करण्याचे बाजार समितीचे आवाहन

येथील मार्केट याडत बेदाण्याचे सौदे पूर्ववत सुरु करण्यात यावे. शेतकरी, खरेदीदार व अडल्या यांना समितीतर्फे रांक्षण देण्यात येईल. शेतकऱ्यांचे हीत व त्यांचे नुकसान होणार नाही, याची दक्षता घेऊन सौदे

सुरु करावेत, असे आवाहन समितीचे समाप्ती वैभव पाटील यांनी पत्रकाप्रारूपे केले आहे.





बागणी : खासदार राजू शेंडी यांच्या हस्ते जिनिअस स्टुडंट अँवोर्ड स्वीकारताना असिफ वठारे व सोबत अन्य.

बागणीत स्नेहसंमेलन उत्साहात

बागणी : जिनिअस इंग्लिश मीडिअम रकूलवै रनेहसंमेलन विविध गुणदर्शनात झाले. शालेय अंतर्गत धेण्यात आलेल्या विविध स्पर्शेतील यशस्वी विद्यार्थ्यांना खासदार राजू शेंडी यांच्या हस्ते पारितोषिक वितरण करण्यात आले.

येथील असिफ सलीम वठारे इयत्ता दुसरी याला जिनिअस स्टुडंट अँवोर्ड खासदार राजू शेंडी

यांच्या हस्ते देण्यात आला. कार्यक्रमांचे प्रारस्ताविक संस्थेचे प्राचार्य महेश पोळ यांनी केले. किरण थोरात यांनी सूजसंचालन केले. यावेळी शिक्षण विस्तार अधिकारी एस. के. यादव, पुण्डलिक पोळ, महेंद्र लोखडे, संस्थापक विद्या पोळ उपस्थित होते. लता पोळ यांनी आभार मानले.



बेडग : येथे झालेल्या हळद-बेदाणा परिषदेत बोलताना खासदार राजू शेट्री.

अडवणूक कराल तर चौकात चोपू

► पान ८ वरुन

दहा वर्षांपूर्वी आम्ही ऊस उत्पादक शेतकऱ्यांसाठी आंदोलनात उत्तरलो तेव्हा तुम्हाला लुटणारे हेच लुटारु राजू शेट्री म्हणजे गाढवाचे पिल्लू आहे आणि त्याच्या शेपटाला कोणीतरी डडा वांधल्याचे हिंवत ठोके, याची आठवण करून देऊन ते म्हणाले, “आता हेच गाढवाचे पिल्लू प्रस्थापितांच्या छाताडावर बसून लाधा मारु लागल्याने त्यांची लोंडे बंद आहेत. ऊस उत्पादक शेतकरीही थोडाफार समाधानी आहे. हे सगळे करताना ऊस उत्पादकांनी आमच्यावर मोठा विश्वास दाखविला तसा बेदाणा उत्पादकांनी दाखविले अपेक्षित आहे.”

बेदाण्याचे दर घाडण्याचे कारस्थान ३१ मार्वर्धी कर्जवसुली डोळ्यांसमोर ठेवून रचले आहे; पण आम्ही

कोणाचेही कर्ज बुडविण्याच्या भूमिकेत नाही. नुसत्या कर्जसाठी आमचा सोन्यासारखा माल मातीमोलाने घेणार असाल तर मात्र आम्ही तुम्हाला सोडणार नाही, असा इशारा देऊन श्री. शेट्री म्हणाले, “द्राश उत्पादकांवर आमचे चांगले लक्ष होते. अजून उशीर झालेला नाही. कजाची भीती दाखवून शेतकऱ्याचा अपमान करणारा कोणीही असो त्याला चौकात कपडे उत्तरवून चोप देण्याची ताकद आमच्यात आठे, हे सगळ्यांनीच ध्यानात ठेवावे.”

अत्यंत कमी वेळात आयोजित केलेल्या या पहिल्याच परिषदेसाठी जत, उमडी येथूनही अनेक शेतकरी आले होते. यावेळी प्रा. जालंदर पाटील, प्रा. दाडिबुऱे यांची भाषणे झाली.



कांदा लागवड फायदेशीर

कां

दा हे भारतातील अर्थंत महाव्याचे पीक असून त्याची वर्षभर माणणी बाजारातून असते, देशातील कांदांचे उत्पादन कमी, त्याचबरोबर साठवणुकीत होणारे नुकसानही जास्त असल्याने त्याच्या उपलब्धतेवर आणि बाजारभावावर सतत परिणाम होत असतो. राज्यात बहुदा तर्व जिल्हात कांदांची लागवड केली जाते, कांदांचे लागवड सर्व हंगामात केली जाते, परंतु कांदांचे साठ ६० उत्पादन हे रब्दी हंगामात घेण्यात त्याची कांदाणी प्रामुख्याने एप्रिल मे महिन्यामध्ये होते, हा कांदा ३ ले४ महिने साठवण्याकू केल्यास ऑक्टोबर – नोव्हेंबर पर्यंत ते खरीप यिकाचे उत्पादन निधेपर्यंत सुस्थितीत राहू शकतो. देशातील संपूर्ण बाजा-

रपेठ जून ऑक्टोबर पर्यंत साठवणुकीतील कांदावर अवलंबून असते, या कालावधीत देशात कोठेही मोठ्या प्रमाणात कांदांची कांदाणी यालू असते. म्हणून शेतकऱ्यांनी कांदांची कांदालू अशा तळेनी करावयाचे की कांदा शवयतो युलै ते ऑक्टोबर या दसम्यान मार्केटला याच यामुळे शेतकऱ्यांना अधिक चांगले दर बिळू शकतात, सध्या कांदाला भाव फारव आहे. म्हणून कांदांची लागवड करून फायदा करून घ्यावा, कांदांची लागवड उहम तळेने करण्याती पट्टदत खाली दिले आहे. त्याचा उपयोग करून घेऊन शेतकऱ्यांनी कांदा लागवड करून घ्यावे, जाखिन व हवामान : लागवडीसाठी हलवया मुसाच्या य उताराच्या जाखिनी निवडाच्यात. व हात उताराशी समातं पान १६ वर ▶

fिक-पाणी

डॉ. जिरोद घनपाल चौमुळे
प्लॉट नं. २३, बंद्रेश्वर, यांकोह हास्पिटलवाड नांदी ईड.
जम्हीनपूळ. मेथे संपर्क साधाया. फोन २२४५१९५. मो.
९९२२७७२८१५

कांदा लागवड फायदेशीर

► पान १५ वर्षन

रुंद गादीवाफे करावेत. गादीवाप्याची लांबी १२० सें.मी. असाची व दोन बाजूच्या सन्या एक फूट रुंदीच्या असाव्यात. गादीवाप्यावर रोपांची लागवड केल्यास जावापाण्यामुळे अथावा पावसाचे पाणी साठल्यामुळे कांदा सडणे किंवा मान लांबणे हे प्रकार होत नाहीत. सरी वरव्यांत कांदा घेता येतो, पण सरीत पाणी बराव काळ सावून राहिले व पाणी व्यवस्थित वाप्याच्या बांधेर काढता आले नाही तर सड वाढते. याशिवाय सरी वरव्यात रोपांच्या संख्या लागवडीत बसते. रोपांची लागवड १० बाय १५, १५ बाय १५ सेमी अंतरावर पून काढणी करावी. रोप लागवड करताना ती अंगठ्याने दाबू नये यामुळे मान वाकळ्या होउन वाढीस डेल लागतो.

२) काचांची जात: शक्यतो पारंपारिकरित्या वाढवलेल्या हळवा बी न वापरता कांदा संशोधन केंद्र, कृषि विद्यापीठ यांच्या कडून शीयाणे ७८०, फुले समर्थ ऑग्रीफांड डार्क, रोड, आर्क कल्याण, भीमा सुपर जातीचा वापर करावा.

३) खतांच्या मात्रा : कांद्यासाठी प्रती हेक्टरी १०० ते १२५ किलो नन्हे ७५ किलो स्फुरद व ७५ कि. पालाश व ५० कि. सल्फर (गंधक) या खते वापरावीत. तसेच १० टन शेणखत व ५ टन कंबडी खत पाणीपूर्वी यावे. तसेच ५ ते १० कि. प्रति हेक्टरी द्रायकोडर्मा व्हीरडी कंपोस्ट खतात मिसल्यून शेतात समप्रमाणात द्यावा. नंतर रुंद गादीवाफे तयार करण्यापूर्वी हेक्टरी ५० कि. नन्हे, ७५ कि. स्फुरद व पालाश प्रत्येकी व बेनस्लफ (गंधक) ५० कि. हे सर्व खते पेरावे. खत पेलन गादी वाफे तयार करावेत. राहिलेले नन्हे खताची मात्रा तीन चार आठवड्यात द्यावे. पानांची वाढ रोखण्यासाठी व कांदे पोसण्यासाठी ६० ते ७५ दिवसांचे असताना त्यावर लिहोसील हे वाढ प्रतिबंधक संजिवक फवारावे. १० लिटर टाकीत ६० मिली. लिहोसील मिसल्यून फवारणी

करावी.

४) पाणी व्यवस्थापन : जमिनीची प्रत पाहून ८ ते १० दिवस अंतराने कांद्याला पाणी भोजके द्यावे. कांदा ठिवक किंवा तुपार सिंवनाखाली लागवड करता येतो. शक्यतो कांदा काढणीपूर्वी दोन आठवडे अगोदर पाणी बंद करावे. त्यामुळे कांदा पोसतो, सड कमी होतो, मान जड होत नाहीत.



५) तणांचा बंदोबस्त : कांद्यामध्ये तणांचा बंदोबस्त वेळेवर केले नाहीतर ४० ते ५० टके नुकसान होते. म्हणून वेळेवर तणांचा बंदोबस्त करता येते. त्यासाठी रोपांची लागवड करण्यापूर्वी अगोदर वाप्यावर गोल तणनाशक १५ मिली. ५० लिटर पाप्याचा टाकीत मिसल्यून फवारती तर ४५ दिवसापर्यंत तणांचा उपद्रव होत नाही.

६) रोग व किडीचा बंदोबस्त : जमिनीत पाप्याचा निवारा न झाल्यास करपा, काळवट, डाग, माना लांब होतात, पाने पिवळी पडतात. बुडका सडणे, मुळे गुलाबी होउन खाऊड कुजणे, असे अनेक रोग दिसून येतात. या रोगांचे नियंत्रण करण्यासाठी पिकांची फेरपालट करावी. पाप्याचा चांगला निवारा होणाऱ्या हलवया जमिन लागवडीस वापरावे. शेणखत चांगले कुजलेले असावे. ५ ते १० कि. ट्रायकोडर्मा व्हीरडी वापरावे. रोपांचे मूळ बाविरुद्धन १ ग्रॅम प्रतिलिटर पाण्यात लागणीपूर्वी मुळवयेत. डायथेन ८८. ४५ किंवा बाविरुद्धन या बुरशीनाषका सोबत कार्बोसल्फान विंवा एंजडोसल्फान या किंटक नाशकाचा वापर करावा. प्रत्येके फवारणीच्या द्रावणात स्टिकर जल्ल वापरावा. फवारणी घर १२ ते १५ दिवसाच्या अंतराने आवश्यकतेनुसार करावी. कांदा रुंद गादी वाप्यावर केल्यास २५ ते ४० टनपेक्षा जास्त उत्पादन मिळते. तरी कांद्याच्या लागवडीचे वरील तंत्रज्ञान वापरान शेतकळ्यांनी फायदा करान घ्यावा.